

Historie Hodonic u Desek, zejména ve 20. století (pokračování díl 3.)

Takto skončilo soukromé hospodaření a postupně nastala likvidace jednotlivých živností. Soukromý majetek byl omezen na domy (se zahradami) pro bydlení a na soukromé předměty.

Byly prováděny první meliorační práce poněkud východněji od Hodonic, ve vsi byla zavedena elektřina. Kolem roku 1955 byl na sloučených pozemcích bývalého družstva založen velký ovocný sad (švestky, třešně, jablka, hrušky).

Tím bylo navázáno na místní tradici, v rámci Novohradských hor bylo otevřené území kolem Hodonic oblastí příznivější pro sadařství.

(1960 se údajně konalo ve Vídni velké setkání vyhnaných mladistvých, komunisté se obávali, že by si tato mládež chtěla prohlédnout pohraniční oblasti a že by z toho snad mohl vzniknout třeba mezinárodní skandál, takže se preventivně odstraňovaly zbytky zbořených staveb).

Bylo mnoho opuštěných domů.

Na přelomu 50. a 60. let docházelo v pohraniční oblasti k organizované vlně bourání opuštěných domů a trosek těžkou technikou, motivované též pokusem vymazat historické vzpomínky spojené s tímto místem. V Hodonicích to byla především střední část vesnice, např. čísla domů

Die Geschichte von Hodenitz bei Brettern vor allem im 20. Jahrhundert (Fortsetzung Teil 3)

So kam es zum Ende des privaten Wirtschaftens und schrittweise zur Liquidation der einzelnen Gewerbe. Das Privateigentum beschränkte sich auf die Häuser (mit den Gärten) für das Wohnen und auf private Gegenstände.

Es verliefen die ersten Meliorationsarbeiten etwas östlich von Hodenitz, im Ort wurde der Strom eingeleitet. Rund um das Jahr 1955 wurde auf den zusammengelegten Grundstücken der ehemaligen **Genossenschaft** ein großer Obstgarten angelegt (Zwetschken, Kirschen, Äpfel, Birnen).

(Damit wurde an die örtliche Tradition angeknüpft, im Rahmen des Gratzner Berglandes war die offenere Landschaft rund um Hodenitz ein günstigeres Gebiet für den Obstbau gewesen).

(1960 fand angeblich in Wien ein großes Treffen von vertriebenen Jugendlichen statt, die Kommunisten hatten Angst, dass diese Jugendlichen sich die Grenzgebiete anschauen wollten und daraus vielleicht ein internationaler Skandal entstehen könnte, sodass man präventiv versuchte, die baulichen Reste zu beseitigen).

Viele Häuser wurden verlassen.

An der Wende von den 50er zu den 60er Jahren gab es eine zentral gesteuerte Welle des Abrisses von verlassenen Häusern und Ruinen im Grenzgebiet mithilfe schwerer Technik, motiviert auch vom Versuch, das unangenehm erinnernde „Gedächtnis“ des Ortes auszulöschen. In Hodenitz war das vor allem der mittlere Teil

12 (dřívější jméno po chalupě Toni, Pils Jakob a Maria, roz. Schoisser, byli sedláci),
16 (někdejší jméno po chalupě Kawie, Chromy Wenzel a Anna, roz. Draxler),
17 (jméno po chalupě Schrier, Hausl Franz a Maria, roz. Bruckmüller),
18 (původní jméno po chalupě Christani, Wögler Wenzel a Maria, roz. Wolf),
19 (kdysi jméno po chalupě Michl, Stiepan a Maria, roz. Pils),
20 (někdejší jméno po chalupě Meichord, Blaha Josef a Theresie, roz. Pils).

60. léta – Družstvo už neexistovalo, dobytek byl převeden do státem podporovaných státních statků do Malont (Meinetschlag).

Nebyly už žádné možnosti provozovat v Hodonicích své povolání. Rodina Svobodů z domu č. 24 (dříve po chalupě Pauli, Pascher Johann a Maria, roz. Piska) a Chýnovi z č. 21 (kdysi po chalupě Weber, Pascher Katharina, roz. Weilguni) se stěhují do Mostek (Pernlesdorf).

Jestliže sedláci nevstupovali dobrovolně do státních statků, připadli jejich domy příslušné obci a ti, kteří je obývali, je museli opustit.

Kvůli nedostatečné údržbě a nedokonalé kolektivizaci se mění krajina – mosaika zemědělsky využívaných pozemků a dopravě a vodohospodářství sloužící infrastruktura.

V zemědělství mizí hustá síť polních cest, nyní se už jenom používají částečně udržované hlavní ulice.

Skupiny stromů a křovisek se odstraňují, rovněž aleje podél silnic.

Kvůli liknavé údržbě přestává fungovat vodohospodářský mikrosystém nedotčených rybníků, příkopů a drenáží.

des Dorfes, z.B. die Hausnummern
12 (ehemals Hausname Toni, Pils Jakob und Maria, geb. Schoisser, waren Bauern),
16 (ehemals Hausname Kawie, Chromy Wenzel und Anna, geb. Draxler),
17 (ehemals Hausname Schrier, Hausl Franz und Maria, geb. Bruckmüller),
18 (ehemals Hausname Christani, Wögler Wenzel und Maria, geb. Wolf),
19 (ehemals Hausname Michl, Stiepan und Maria, geb. Pils),
20 (ehemals Hausname Meichord, Blaha Josef und Theresie, geb. Pils).

Die 60er Jahre – Die Genossenschaft funktionierte nicht mehr, das Vieh wurde in die staatlich geförderten Staatsgüter nach Malonty (Meinetschlag) transferiert. Es gab keine Möglichkeiten mehr, sich in Hodenitz beruflich zu entwickeln. Familie Svoboda vom Haus Nr. 24 (ehemals Hausname Pauli, Pascher Johann und Maria, geb. Piska) und die Chýnovs von Nr. 21 (ehemals Hausname Weber, Pascher Katharina, geb. Weilguni) ziehen nach Mostky (Pernlesdorf) um.

Wenn die Bauern nicht freiwillig in die kolchoseartig geführten Staatsgüter gingen, fielen ihre Häuser an die jeweiligen Gemeinden und ihre Bewohner mussten sie verlassen.

Wegen Mangels an Instandhaltung und inkompletter Kollektivisierung verändert sich die Landschaft – ein Mosaik von landwirtschaftlich genutzten Grundstücken, verkehrs- und wasserwirtschaftlich genutzter Infrastruktur.

In der Landschaft verschwindet das dichte Netz an Feldwegen, verwendet werden nur mehr, und teilweise instandgehalten, die Haupttrouten. Baum- und Sträuchergruppen werden beseitigt, ebenso Alleen neben den Wegen.

Wegen des Mangels an Instandhaltung hört das wasserwirtschaftliche Mikrosystem von bisher intakten Teichen, Gräben und Drainagen auf zu funktionieren.

Cesty a domy trpí stále více přítomností vody, která je pod nimi vedená a začínají na následky nedostatečné údržby pustnout. Dochází k dalším demolicím domů – někteří novousedlíci stavení sami strhávají (např. č. 21, rodina Chýnova, dříve po chalupě Weber, Pascher Katharina, roz. Weilguni).

Část z nich slouží jako sklad stavebního materiálu pro nové rodinné domy v Kaplici, např. č. 38 (kdysi to byla škola), atd. Koncem 60. let tak zmizely domy

- č. 1 (kdysi po chalupě Alex, Prügl Karl a Maria, roz. Wögler),
- č. 4 (dříve po chalupě Schneiderhansl, Weilguni Franz a Maria, roz. Pascher),
- č. 9 (někdejší jméno po chalupě Hiasein-Häusl, patřilo obci),
- č. 21 (kdysi po chalupě Weber, Pascher Katharina, roz. Weilguni),
- č. 23 (dříve po chalupě Pauli-Häusl, patřící k č. 24, Pascher Johann a Maria, roz. Piska),
- č. 24 (kdysi po chalupě Pauli, Pascher Johann a Maria, roz. Piska),
- č. 26 (někdejší jméno po chalupě Schicho-Wirt, Schicho Karl a Maria, roz. Czotscher, hostinský a zemědělec),
- č. 27 (dříve po chalupě Schuster, Schmid Franz a Josefa, roz. Neubauer),
- č. 38 (bývalá škola),
- č. 39 (kdysi po chalupě Schicho Hansi, Schicho Johann a Franziska, roz. Schimanko, zedník, krám).

Poslední obyvatelka Hodonitz, stará paní Randáková, žila s kozou v domě číslo 27 (kdysi po chalupě Schuster, Schmid Franz a Josefa, roz. Neubauer), a odchází koncem 60. let do Omleničky (Klein-Umlowitz).

70. léta – Stodoly velkých dvorů č. 25 (dříve po chalupě Hofbauer, Schicho Franz a Maria, roz. Luksch, příp. **koupili, neznámo kdy**, č. 3, někdejší jméno po chalupě Hofbauern-Häusl, kde se narodil Kaspar Simon, otec Simona Philippa, dne 6.1.1817;

Die Wege und Häuser leiden zunehmend unter dem Wasser unter ihnen und beginnen ohne Instandhaltung zu verwildern. Es kommt zu weiteren Abrissen von Gebäuden – einige werden von den Neusiedlern selbst beseitigt (z.B. Nr. 21, Familie Chýnov, ehemals Hausname Weber, Pascher Katharina, geb. Weilguni). Ein Teil davon dient als Baumateriallager für neue Einfamilienhäuser in Kaplitz, z.B. Nr. 38 (ehemals Schule), usw. Ende der 60er Jahre verschwinden so die Häuser

- Nr. 1 (ehemals Hausname Alex, Prügl Karl und Maria, geb. Wögler),
- Nr. 4 (ehemals Hausname Schneiderhansl, Weilguni Franz und Maria, geb. Pascher),
- Nr. 9 (ehemals Hausname Hiasein-Häusl, gehörte der Gemeinde),
- Nr. 21 (ehemals Hausname Weber, Pascher Katharina, geb. Weilguni),
- Nr. 23 (ehemals Hausname Pauli-Häusl, zu 24 gehörend, Pascher Johann und Maria, geb. Piska),
- Nr. 24 (ehemals Hausname Pauli, Pascher Johann und Maria, geb. Piska),
- Nr. 26 (ehemals Hausname Schicho-Wirt, Schicho Karl und Maria, geb. Czotscher, Gast- und Landwirt),
- Nr. 27 (ehemals Hausname Schuster, Schmid Franz und Josefa, geb. Neubauer),
- Nr. 38 (ehemals Schule),
- Nr. 39 (ehemals Hausname Schicho Hansi, Schicho Johann und Franziska, geb. Schimanko, Maurer, Handlung).

Die letzte Bewohnerin von Hodenitz, die alte Frau Randáková, lebte mit einer Ziege auf Haus Nr. 27 (ehemals Hausname Schuster, Schmid Franz und Josefa, geb. Neubauer), und geht Ende der 60er Jahre nach Omleničky (Klein-Umlowitz).

Die 70er Jahre – Die Scheunen der großen Höfe Nr. 25 (ehemals Hausname Hofbauer, Schicho Franz und Maria, geb. Luksch, **kauften evtl., unbekannt wann**, Nr. 3, ehemals Hausname Hofbauern-Häusl, wo Kaspar Simon, der Vater von Simon

zemřel 7.8.1899 ještě v Hodonicích č. 3. Jeho žena byla od 11.2.1851 Maria Sperker, která se narodila 4.6.1822 ve Valtěřově (Waldetschlag) č. 16, avšak 5.4.1856 zemřela, načež se Kaspar Simon oženil s Mariinou sestrou Annou), a č. 14 (kdysi po chalupě Watzlaweh, Sassmann Josef a Maria, roz. Hausl) sloužily za sklady sena státních statků v Malontech, v Hodonicích pak nežil už nikdo.

Kolem roku 1975 byla většina ploch, založená v 50. letech jako ovocné sady, přeorána a tyto zlikvidovány. Přesto existovalo ještě mnoho starých a plodících ovocných stromů a do Hodonické „země nikoho“ se chodilo na ovoce ze sousedních vesic.

80. léta – V letech 1980/1982 docházelo ke kácení a demolicím zarostlých trosek domů těžkou technikou (staré ovocné sady byly zničené) za účelem vytvoření meliorací ve střední části Hodonic, která je kompletně přeměněna v louku.

Tím došlo k dalšímu zrušení „paměti území“. Odstraňována je většina kamenných božích muk, vesnické kapličky, kříže, kamenné žlaby. V roce 1983 se zřizuje nová cesta mezi vesnicemi Dobečovem (Dobichau) a Deskami (Brettern), částečně nově vymezená přes někdejší dům č. 1 (kdysi po chalupě Alex, Prügl Karl a Maria, roz. Wögler), i zahradu a stodolu domu č. 28 (někdejší jméno po chalupě Pecha, Pecha Johann a Rosina, roz. Hietzker).

Ve 2. polovině 80. let srovnány se zemí byly zříceniny dvoru č. 25 (kdysi po chalupě Hofbauer, Schicho Franz a Maria, roz. Luksch).

Philipp, am 6.1.1817 geboren worden war; er starb am 7.8.1899 noch in Hodenitz Nr. 3. Seine Frau war seit dem 11.2.1851 die am 4.6.1822 aus Waldetschlag Nr. 16 stammende Maria Sperker, die aber am 5.4.1856 starb, worauf Kaspar Simon Marias Schwester Anna heiratet), und Nr. 14 (ehemals Hausname Watzlaweh, Sassmann Josef und Maria, geb. Hausl) dienten als Heulager für die Staatsgüter in Malonty, in Hodenitz lebte dann niemand mehr.

Rund um 1975 wurden die meisten der in den 50er Jahren angelegten Obstbauflächen umgeackert und liquidiert. Dennoch gab es immer noch viele alte und fruchttragende Obstbäume, und ins Hodenitzer „Niemandland“ ging man sogar aus den benachbarten Dörfern, um sich Obst zu holen.

Die 80er Jahre – In den Jahren 1980/1982 kam es zu Abholzungen und Demolitionen der verwachsenen Häuserruinen mit schwerer Technik (die alten Obstbaumkulturen wurden zerstört) zu Meliorationen im mittleren Teil von Hodenitz, und es kommt zu dessen kompletter Umwandlung in eine Wiese.

Damit kam es zu einer weiteren Löschung des „Gedächtnisses der Region“. Im Großen werden Steinmarterl weggebracht, Dorfkapellen, Kreuze, Steintröge. Im Jahre 1983 wird ein neuer Weg zwischen Dobečov (Dobichau) und Deský (Brettern) errichtet, in einer teilweise neuen Trasse über das ehemalige Haus Nr. 1 (ehemals Hausname Alex, Prügl Karl und Maria, geb. Wögler), sowie über den Garten und die Scheune von Nr. 28 (ehemals Hausname Pecha, Pecha Johann und Rosina, geb. Hietzker).

In der 2. Hälfte des 80er Jahre wurden die Ruinen des Hofes Nr. 25 (ehemals Hausname Hofbauer, Schicho Franz und Maria, geb. Luksch) planiert.

Pod troskami domu dvoru č. 24 (dřívější jméno po chalupě Pauli, Pascher Johann a Maria, roz. Piska) se nacházejí úly paní Hosenseidlové.

Stále ještě se tam chodí na ovoce. Začínají se do Hodonic vyvážet odpadky a zřizuje se tam skládka.

90. léta – V těchto letech je opět umožněno cestovat do zahraničí.

Tuto možnost využívali často také odsunutí německého původu pocházející z Hodonic a v roce 1946 jako děti tuto vesnici museli opustit.

Počínaje rokem 1995 začíná na základě iniciativy Adolfa Pechy (pochází z domu č. 28, nar. 26.12. 1936, bývalé jméno po chalupě Pecha, rodiče Pecha Johann a Rosina, roz. Hietzker z Kuří /Hermannschlag/, zedník a zemědělec) rekonstrukce hodonické kaple směrem k Deskám (Brettern), která stála za jejich domem vedle staré ulice do Desek (na začátku renovačních prací to byla ruina).

V roce 1996 je kaple s novým obrazem zasvěcená. V roce 1998 osídlil trosky domu č. 24 (někdejší jméno po chalupě Pauli, Pascher Johann a Maria, roz. Piska) mladý muž jménem Vašek, člen hnutí Hare Krišna, na da roky, jeho cílem bylo sídliště s domkem Krišna.

Na pozemcích a kolem čísla domu 4 (kdysi po chalupě Schneiderhansl, Weilguni Franz a Maria, roz. Pascher) se pasou býci.

Unter den Ruinen des Hofes Nr. 24 (ehemals Hausname Pauli, Pascher Johann und Maria, geb. Piska) sind die Bienenstöcke von Frau Hosenseidlová untergebracht. Man kommt immer auch noch wegen des Obstes hierher. Man beginnt, Müll nach Hodenitz zu fahren und dort abzulagern.

Die 90er Jahre – In jenen Jahren ist es wieder möglich, ins Ausland zu fahren. Diese Möglichkeit nutzten oft auch deutschstämmige Vertriebene, die aus Hodenitz stammen und im Jahre 1946 als Kinder den Ort verlassen mussten.

Ab dem Jahre 1995 beginnt durch die Initiative von Adolf Pecha (stammt aus dem Haus Nr. 28, geb. 26.12. 1936, ehemals Hausname Pecha, Eltern Pecha Johann und Rosina, geb. Hietzker aus Hermannschlag, Maurer und Landwirt) die Rekonstruktion der Hodenitzer Kapelle in Richtung Desky (Brettern), welche neben der alten Straße nach Brettern hinter ihrem Haus gestanden war (zum Beginn der Renovierungsarbeiten eine Ruine).

Im Jahre 1996 wird die Kapelle mit neuem Bild eingeweiht. Im Jahre 1998 besiedelte die Ruinen von Haus Nr. 24 (ehemals Hausname Pauli, Pascher Johann und Maria, geb. Piska) ein junger Mann, Vašek, von Hare Krišna, für zwei Jahre, sein Ziel war eine Siedlung mit Krišna-Häuschen.

Auf den Grundstücken rund um die Hausnummer 4 (ehemals Hausname Schneiderhansl, Weilguni Franz und Maria, geb. Pascher) weiden Stiere.